

noritet at deeltage i Omkostningerne paa sig en Foranstaltning.

Det kan, efter vor Formening, heller ingenlunde tilraades, ved Afgjørelsen af de ovenomhandlede Spørgsmaal at forbigaae de Autoriteter, hvem Reguleringen af og Tilsynet med de større Vandløb er betroet.

Forsaauidt dernæst, efter Lovforslagets § 2, den i Anordningen af 29de Juli 1846 § 17 omhandlede Forretning skulde henlægges under de i samme Anordnings 2den Afdeling, 2det Afsnit omhandlede Synsmænd, naar de af Landvæsenscommissionen opfordres til at udføre denne Forretning, da kunne vi ikke tiltræde dette, hvorimod vi vel ville indrømme, at bemeldte Synsmænd ved deres formodede locale Kundskab kunne yde Landvæsenscommissionen ikke liden Nytte ved den omhandlede Forretning. Deels antage vi ikke, at disse Synsmænd i Almindelighed besidde de Kundskaber, som ere nødvendige, for fyldestgjørende i alle sine Dele at udføre ofte høist vanskelige Forretninger; som den nævnte Anordnings § 17 foreskriver, deels kunne vi ikke tilraade en saaeensartet Fremgangsmaade, som det vilde være, i nogle Tilfælde at lade disse Forretninger udføre af Synsmænd, i andre af Landvæsenscommissionen, eller at lade denne Commission afgjøre, hvorledes Forretningerne skulde udføres, og endelig forrykkes, ved at følge Lovforslaget, det hele i Anordn. af 29de Juli 1846 opstillede Princip, hvorefter alle foreløbige Undersøgelser og Forretninger, som ere nødvendige til Reguleringen af de større Vandløb, ere henlagte under Landvæsenscommissionerne, og i 2den Instantis under Rentekammeret, nu Indenrigsministeriet.

Af hvad vi saaledes have tilladt os at udvise vil fremgaae, at vi ikke kunne tiltræde det foreliggende Lovforslag, hvorimod vi antage, at dettes Diemed, Vandafledningens Fremme, vil kunne opnaaes ved en saadan Lov, hvortil vi, støttende os til de i Anordn. af 29de Juli 1846 fulgte Principer, skulle tillade os at forelægge det ærede Landsting et Forslag, idet vi derhos udtale, at dette Lovforslags enkelte Bestemmelser ville finde deres Motivering i disse Principer og i hvad vi i det Foregaaende have bemærket.

Vi tillade os derfor at indstille til det ærede Thing:

1) At § 1 i det indbragte Lovforslag udgaaer, og at istedetfor samme sættes følgende 9 Paragrafer:

§ 1.

Naar et Amtsraad maatte finde det fornødent, at nogen af de ved et af de i Anordningen af 29de Juli 1846 2den Afdeling, 1ste Afsnit, omhandlede større Vandløb beliggende Vandmøller, Fabrikker, Fiskegaard eller lignende Indretninger modtage Forandringer, sigtende til at fremme Vandets Flugt, og vedkommende Eier, samt, hvis den paagældende Eiendom er overdragen nogen Anden i Brug, da tillige Brugeren, samtykke i slige Forandringer, har Amtsraadet at tilkalde Landvæsenscommissionen til at afgjøre Alt i saadan Henseende Fornødent paa lovlig Maade.

§ 2.

Landvæsenscommissionen har da først nøagtigt at undersøge, om der er tilstrækkelig Grund til den foreslaaede Foranstaltning, og navnlig, om den Nytte, der tilsigtes, staaer i saadant Forhold til de Ulemper, blandt Andet en for stærk Udtørring, som muligt maatte forarsages, og til de Bekostninger, som Forandringen maatte medføre, at Foranstaltningen bør finde Sted.

§ 3.

Befindes dette ikke at være Tilfældet, afgiver Commissionen herom begrundet Kjendelse. Og blive i saa Fald de med Forretningen forbundne Omkostninger at udrede af vedkommende Amtsrepartitionsfond.

§ 4.

I modsat Fald har Commissionen at søge Overenskomst opnaaet med Eieren, og, naar Saadant maatte være fornødent, tillige med Brugeren af den vedkommende Vandmølle, Fabrik, Fiskegaard eller anden saadan Indretning, om Størrelsen af den Godtgørelse, som i Anledning af Forandringerne maatte findes passende, saavel som om Tiden, inden hvilken de bør være fuldførte.

§ 5.

Opnaaes den i § 4 omhandlede Overenskomst ikke, blive de i den Anledning medgaaede Udgifter at afholde af Amtets Repartitions-